

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2026. MÁRCIUS

Semjén Zsolt: Nem engedjük, hogy idegenek mondják meg, mit gondoljunk és mivé legyünk!

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke március 15-ei nemzeti ünnepünk alkalmából Gyergyószentmiklóson, a Szent Miklós-templomban vett részt szentmisén, majd az ünneplő, fáklyákkal vonuló tömeggel Petőfi Sándor szobránál emlékezett a forradalom és szabadságharc hőseire.

Semjén Zsolt az MTI tudósítása szerint hangsúlyozta: az ünnepnek két értelme van. Az egyik levonni a történelmi tanulságokat, mert ezek eligazítást jelentenek a jövőben. A másik: a magyar kis létszámú népként csak akkor tud megmaradni, ha minden magyarban benne él a tudat, hogy büszkeség a nemzethez tartozni. Kiemelte: 1848-49-nek az öröksége nemzetmegtartó erő, mivel a magyarok vitték a szabadság fáklyáját akkor, amikor Európában mindenütt máshol kialudt.

Úgy fogalmazott, miközben azt lehet mondani, hogy az 1848-49-es szabadságharc a túlerő miatt elbukott és eltiporták, valójában 1867-ben a kiegyezéssel sikerült megteremteni a szuverén Magyarországot, elérni a magyarok alkotmányos jogainak tiszteletben tartását. „Elértük, hogy magyarként élhessünk a saját hazánkban. Nem adtuk föl, és most sem adjuk fel!” – szögezte le Semjén Zsolt.

Közölte: ma is meg kell küzdenünk birodalmi központokkal, amelyek meg akarják mondani nekünk, magyaroknak, mi legyen az értékválasztásunk, mit gondoljunk Istenről, hazáról, családról. A magyar történelmen végignézve azt kell mondanunk, nem mi tartozunk Európának, hanem Európa tartozik nekünk, mert ezer éven át védtük ezt az Európát – fogalmazott. Hozzátette: nekünk, magyaroknak jogunk van a szuverén Magyarországhoz, ahhoz, hogy megőrizzük nemzeti értékeinket és hagyományainkat,

Foto: Miniszterelnökség / Botár Gergely

nemzeti önrendelkezésünket.

A magyar nem kevesebb más nemzetnél, és ha elfogadná, hogy léteznek olyan jogok az Európai Unióban, melyek más nemzeteknek járnak, neki ellenben nem, akkor azt fogadná el, hogy másodrangú európai uniós polgár.

„Mivel nem vagyunk kevesebbek senkinél, nem vagyunk másodrangú polgárok. Ami másnak jár, az nekünk is jár. Amit másnak szabad, azt nekünk is szabad, és amit másnak lehet, azt nekünk is lehet” – hangsúlyozta. Hozzátette: amíg Magyarország miniszterelnökét Orbán Viktornak hívják, és amíg Orbán-kormány van Magyarországon, addig a határon túli magyarság szerzett jogai szentek és sérthetetlenek, ahogy az elmúlt 16 év nemzetpolitikai vívmányai

is. „Egy nemzet vagyunk, egy magyarsággal, egy állampolgársággal, azonos jogokkal, és ebből nem fogunk engedni” – húzta alá Semjén Zsolt.

Tánczos Barna, a román kormány miniszterelnök-helyettese arról beszélt, hogy az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hősei tudták: a szabadság nem ajándék, nem adott jog, a zsarnokság eltiprása a szabadság, a szabadság megtartása pedig a biztonság. „Szabadságharcot folytatunk továbbra is a magyar iskoláinkért akkor, amikor megvédjük őket és nem engedjük, hogy feloszlassák, illetve összevonják őket. Szabadságharcot folytatunk a magyar és székely szimbólumainkért. Állandó harcban mutatjuk meg a nagyvilágnak, hogy to-

vábbra is erős, sorsunkat magunk alakító nemzet vagyunk” – fogalmazott Tánczos Barna.

A nemzet egységét hangsúlyozva közölte: az erdélyi magyarok tudják, hogy nincsenek egyedül a harcban, és az elmúlt 16 évben számíthattak a magyar kormányra, így az is számíthat az erdélyi magyarokra. Biztosította a magyar kormányt, hogy a szabadságért folyó harcban nincs egyedül. „Áll a zászló a Hargitán és a Bucsinton is, és az április 12-i csapatszemlén mi, székelyek mindannyian ott leszünk” – mondta a

magyarországi parlamenti választásokra utalva.

Nagy Zoltán polgármester is az összefogás szükségességét hangsúlyozta, azért, hogy a magyarság óvja meg tizenöt év nemzetpolitikai eredményeit.

Sorbán Attila Örs, az Erdélyi Magyar Szövetség képviselője szerint „együtt erő vagyunk”, ezért együtt kell megvédeni a szuverenitást, az elért eredményeket.

Az ünnepségen Orbán Viktor miniszterelnök üzenetét Percze László csíkszeredai konzul olvasta fel. A Figura Stúdiószínház művészei és a város diáksága mellett az ünnepségen a 94 éves Szilágyi Árpád 56-os elítélt is szavalt.

Simicskó István: Az energiabiztonságról és a családtámogatásokról is szól majd a választás

A virtuális térben zajló politikai csatákról, az ukrajnai háború következményeiről és a kormány családpolitikai intézkedéseiről is beszélt a KDNP frakcióvezetője március 11-én este Nyíregyházán, a Közéleti Teadélutánon a SZON.hu beszámolója szerint.

Szabolcs-Szatmár-Beregbe haza jövök, innen származom – mondta **Simicskó István**. Kijelentette: „erős közösséget alkotunk, minket a hit tart össze”. Az alapvető értékek: a család, a nemzet, az istentudat mindennapjaink mozgatóereje – fogalmazott a kereszténydemokrata politikus.

Beszélt a kampányról, a durva stílusú, virtuális térben zajló csatákról is, amelyek eluralták a közéletet, a közhangulatot és polarizálják a magyar társadalmat. Az indulatok felkorbácsolásában a Tisza Párt meglehetősen sáros, ők a mozgósítást is digitális térben végzik, sokszor indulatosan, erőszakosan nyilvánulnak meg – emlékeztetett a frakcióvezető. Rámutatott: új hadszíntér jelent meg, a virtuális térben óriási csaták zajlanak, s a mi keresztény felfogásunktól, értékrendünkötől idegen az a durvaság, ami ott tapasztalunk.

Kitért arra is, hogy „a szomszédban dúló szörnyű testvérháború” kapcsán már az energiaellátási biztonságunkat is kockára teszik; „a Barátság kőolajvezeték elzárása igen-igen barátságtalan lépés”.

A rezsicsökkentés óriási vívmánya a magyar kormány-

nak, és ha más forrásból kell majd biztosítani az energiát, az akár háromszoros, négyszeres rezsiárát jelenthet – figyelmeztetett Simicskó István.

Látjuk azt, hogy van egy sajtós összejátszás a háttérben a brüsszeli vezetők és Zelenszkij elnök között, és ami igen szomorú, vannak hazai végrehajtók is. Magyarországot megpróbálják zsarolni és politikai nyomás alá helyezni. Az Európai Unió vezetői egyértelműen a Tisza Párt mellett tettek le a voksukat, és a magyar kormány ellen dolgoznak – hangsúlyozta a frakcióvezető. Leszögezte, a kereszténydemokraták elkötelezettek az egyházi fenntartású intézmények és a családok iránt.

Több mint harmincféle családtámogatási intézkedést vezetett be a kormány – emlékeztetett, kiemelve az édesanyák adómentességét és az otthoneremtési programokat. „Olyan intézkedéseket hozott a kormány, amelyek ösztönzően hatnak a demográfiai folyamatokra. Mi nem a migrációban látjuk a megoldást” – hangoztatta Simicskó István, hozzáfűzve, a magyar családok megérdemlik a kormányzati segítséget.

Kereszténydemokraták a digitális küzdőtéren, avagy polgári körök újratöltve

Orbán Viktor miniszterelnök 2025 júliusában, tusványosi beszédében hirdette meg a digitális polgári körök megalakításának programját. Mivel a politikai tartalmak fogyasztása és a választási kampány egyre nagyobb mértékben van jelen az online térben, szükségszerű volt a 2002-es polgári körök mintájára hasonló civil szervezetek megalakítása, melyek elsősorban a digitális térben fejtik ki aktivitásukat. Számos olyan digitális polgári kör (dpk) alakult, melyek keresztény civilizációnk védelmében, illetve kereszténydemokrata értékek mentén szerveződnek, s amelynek alapítói között KDNP-s országos és helyi politikusokat, közéleti szereplőket is találunk. Így a **Migrációellenes Digitális Polgári Kör Rétvári Bence** államtitkár, a KDNP alelnöke részvételével alakult meg. „A migrációpártiak minden eszközzel az interneten és a közösségi médiában nyomulnak előre, így jelenleg a digitális térben fontos, hogy megjelenjenek a migrációellenes álláspontok” – fogalmazott a tavaly őszi alakuláskor a Belügyminisztérium miniszterhelyettese. Ehhez a dpk-hoz csatlakozott **Azbej Tristan** államtitkár, a KDNP alelnöke is.

A **Magyar Parlamenti Imacsoport Digitális Polgári Kör** célja a keresztény értékek megóvása és képviselete a közéletben, valamint az erkölcsi alapú társadalom megerősítése. „Célunk, hogy kiálljunk ezeréves nemzeti-keresztény értékeink mellett és fokozott védelemben részesítsük a zsidó-keresztény kultúrát. Fontos, hogy kösziklára építsük Hazánkat, melyen a pokol kapui sem tudnak áttörni! Ne feledjétek, az imának hatalma van, olyan hatalma, hogyha Magyarország hitében stabil, akkor gazdaságilag és politikailag maga a köszikla, ami bármilyen belső vagy külső támadást képes visszaverni! Ne feledjétek, a hit és a vallásos értékek védelme nem csak a templomok védelmét jelenti, hanem Jézus Krisztus megőrzését a nemzet szívében!” – fogalmazott megalakulásakor a dpk, melynek alapítói között találjuk **Vejkey Imrét**, a KDNP pártügyszét, a Magyar

Parlamenti Imacsoport elnökét, **Latorcai Jánost**, az Országgyűlés alelnökét, a KDNP választmányi elnökét és **Latorcai Csaba** miniszterhelyettesét, a KDNP ügyvezető alelnökét is.

A **Teremtésvédelmi Digitális Polgári Körnek** is számos KDNP-s tagja van. A dpk-val kapcsolatban az alapító tag **Juhász Hajnalka**, a KDNP alelnöke elmondta: „a teremtésvédelem nem más, mint környezetvédelem kereszténydemokrata szemmel”. A dpk-hoz már megalakulásakor csatlakozott **Hanusz Péter**, Mátészalka kereszténydemokrata polgármestere, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének elnöke, a Felső-Tisza-vidéki Területi Vízgazdálkodási Tanács társulásának tagja, **Michl József**, a vizek városa, Tata polgármestere, a KDNP Komárom-Esztergom vármegyei elnöke és **Szabó István** agrármérnök, országgyűlési képviselőjelölt, Derekegyház polgármestere is.

Az egyik legifjabb dpk az **Édesapák Digitális Polgári Köre**, mely egy jobboldali, családközpontú közösség. Az édesapák szerepének megerősítését tűzte ki célul, hiszen az édesapák nem statiszták, ha nem főszereplők a család életében, hiszen az édesapák nem statiszták, hanem főszereplők a család életében – tudtuk meg a kereszténydemokrata **Dobrai Zoltántól**, a dpk alapítójától. A szervezet meggyőződése, hogy a család nem magánügy, hanem nemzetstratégiai kérdés, és hogy az apák felelőssége kulcsfontosságú a jövő generációi szempontjából.

Az Édesapák Digitális Polgári Köre kiáll amellett, hogy Magyarország és a magyar családok biztonságát meg kell őrizni. Felhívják a figyelmet a háborús veszélyekre, és azon dolgoznak, hogy gyermekeink egy olyan országban nőhessenek fel, amely békés, biztonságos, valamint mentes a háborútól, a genderideológiáktól és az illegális bevándorlásból fakadó kockázatoktól.

Az említett digitális polgári körök várnak minden, a fenti értékek mentén gondolkodó kereszténydemokratát, hogy csatlakozzanak közösségükhöz.

Semjén Zsoltot nemzetpolitikai munkásságáért Ezüstoffenyő-díjjal tüntette ki az RMDSZ

Semjén Zsolt kitüntetésével kapcsolatban Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke hangsúlyozta: a magyar miniszterelnök-helyettes az első nem erdélyi, hanem anyaországi kitüntetett.

Semjén Zsolt március 14-én Kolozsvárott, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem rektori hivatalának és a Sapientia Alapítványnak otthont adó Bocskai-ház avatóünnepségén kiemelte, hogy a külföldi magyarok az elmúlt 16 évben számíthatnak, számíthatnak a magyar kormányra és a magyar kormány is számít a külföldi magyarokra.

A Kolozsvár belvárosában, Mátyás király szülőházának szomszédságában álló épületet, Bocskai István erdélyi fejedelem szülőházát a magyar kormány támogatásával újjátették fel. Az avatóünnepségen **Semjén Zsolt** a magyar nemzetpolitika eredményeit ismertette elmondta: a magyar kormány tízezer beruházást valósított meg a határon túl.

Magyarország Kormánya 6500 külföldi szervezet és intézmény működését támogatta, 100 nemzeti jelentőségű intézmény kap normatív támogatást – köztük a Sapientia Egyetem – és 35 ezer nyertes pályázattal támogatta a külföldi célokat. A Kárpát-medencei óvodafejlesztési program keretében 700 óvodát tataroztak és 150 újat építettek. Hasonlóképpen ezernyi templomot újjátették fel, és számos újat építettek. Az oktatási-nevelési támogatásnak köszönhetően ma 230 ezer gyerek jár határon túl magyar iskolába. A Határtalanul! program keretében 10 ezer

Fotó: Miniszterelnökség / Botár Gergely

tanulmányi kirándulással 600 ezer gyerek jutott el külföldre.

A magyar kormány a gazdaságfejlesztési program keretében 250 milliárd forinttal támogatta a határon túli vállalkozásokat, ami 62 ezer nyertes pályázatot jelent. A kormányfőhelyettes kifejtette, hogy ez segíti a szülőföldön való boldogulást, és egyúttal Magyarország számára gazdasági expanziót is jelent. Mint fogalmazott, személyes életcélja valósult meg azzal, hogy a honosítás révén 1 millió 200 ezer külföldi magyar lett magyar állampolgár.

Úgy fogalmazott, hogy a magyar kormány „a keretet és a vásznat” adja, de „a festményt” a külföldi magyarok „festik”.

Kijelentette: az elmúlt 16 évben számíthatnak, számíthatnak a magyar kormányra és a magyar kormány is számít a külföldi magyarokra.

Tonk Márton, a Sapientia Egyetem rektora beszédében a felsőoktatási intézmény 25 évének megvalósításait ismertette. Kétségbevonhatatlan ténynek nevezte, hogy az egyetem a Kárpát-medence legsikeresebb nemzetpolitikai projektjeinek egyike, az erdélyi magyar, a romániai és a Kárpát-medencei, európai felsőoktatási tér megkerülhetetlen és meghatározó intézménye.

A magyar állami forrásokból fenntartott Sapientia-t kiemelt nemzetpolitikai szövetség köti össze a magyar kormánnyal – mondta –, e nélkül nem került volna sor a számos beruházásra, amiért ezúton is köszönetet mondott.

Kató Béla, a Sapientia Alapítvány kuratóriumának elnöke a hálaadás fontosságát hangsúlyozta. Közölte: a Sapientia-ival az elmúlt 25 évben „csodás dolgok történtek”, amiért ki kell fejteni a hálat elsősorban az Úristennek, és annak, aki ebben segített. Kijelentette: hiszi, hogy az egyetemnek lesz következő 25, majd 100 éve is.

Kelemen Hunor, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) elnöke az intézmé-

nyek fontosságáról beszélt a kisebbségben lévő nemzeti közösségek esetében. Rámutatott, az elmúlt 25 év során bebizonyosodott, hogy az erdélyi magyarságnak szüksége van erre az egyetemre, hiszen saját egyetem nélkül nincs értelmiségi utánpótlás, és enélkül a közösség is meggyengül.

Emlékeztetett Bocskai István örökségére, aki végrendeletében arra intette Erdélyt és Magyarországot, hogy tartsák meg egymás között a kapcsolatot, legyenek egymás segítségére. Az intézmény önmagában kevés, ha nincs szövetségese, az erdélyi magyarság ezért keresett mindig partnereket és tégláról téglára építkezett – mondta. Az RMDSZ elnöke ilyen következetes partnernek, megbízható szövetségesnek nevezte Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest, akit az erdélyi magyarságért kifejtett munkájáért a szövetség nevében Ezüstoffenyő-díjjal tüntetett ki. Az épületre a szalagvágást követően az erdélyi egyházi előjárók mondtak áldást.

A Bocskai-házat 2000-ben vásárolta meg, majd 2003-ban vette birtokba az egyetem. A mostani felújítás során az épület kívül-belül megújult.

Latorcai Csaba is megkapta a CÖF-CÖKA Szellemi Honvédó Díját

Az idén Latorcai Csaba, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP ügyvezető alelnöke, továbbá a Tördemic néptáncegyüttes; Osztie Zoltán római katolikus plébános, a „Jó, hogy vagy” Életvédő Szövetség elnöke és Heizler Norbert, a CÖKA kurátora, a CÖF-CÖKA operatív igazgatója vehették át március 10-én a Civil Összefogás Fórum – Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány Szellemi Honvédó Díjait.

Csizmadia László, CÖF-CÖKA alapítója, a CÖKA kuratóriumának elnöke kiemelte: európai polgárként szent kötelességük a kétezres éves zsidó-keresztény kultúra védelme, a nemzet szuverenitásának megőrzése, illetve nemet kell mondanunk az illegális bevándorlásra és a genderideológiára. Ezért rendezték meg március 15-én a Békemenetet is, ami a szellemi honvédelem része.

Ifj. Lomnici Zoltán, a CÖF-CÖKA szóvivője arra emlékeztetett: a történelem megtanította, hogy a haza védelme nem csupán a határok védelmét jelenti, legalább ilyen fontos az a láthatatlan védelem, amit a gondolat, az értékek, a hagyomány és a nemzeti identitás megőrzése jelent. Ezt nevezzük szellemi honvédelemnek. A szellemi honvédó díj nem egyszerűen kitüntetés, azoknak szól, akik munkájukkal hozzájárulnak ahhoz, hogy a ma-

Fotó: MTI / Kovács Márton

gyar nemzet megőrizze kulturális gyökereit, történelmi emlékezetét és szellemi önazonosságát – fogalmazott a szóvivő.

Latorcai Csaba a díj átvételét követően azt mondta: hiszi, hogy a szellemi honvédelem nem hangzatos jelszó, hanem mindennapi

feladat. Azt jelenti: nem engedjük, hogy mások döntsenek helyettünk arról, kik vagyunk és merre tartunk. Ugyanis a szuverenitás és a függetlenség ott van minden ember döntésében – tette hozzá.

Értékelése szerint ha komolyan vesszük a jövőt, akkor komolyan kell vennünk egymást, és a közelgő választások jelentősége éppen ebben áll. Nem pusztán politikai esemény, hanem lehetőség arra, hogy felelősséget vállaljunk, hogy kimondjuk: számít, mi történik és hogyan történik velünk. „A díj arra emlékeztet, hogy amit képviselünk, annak tetje van, és továbbra is következetesen kell dolgozni a magyar út sikeréért” – mondta a kereszténydemokrata politikus.

Soltész Miklós: A családtámogatási rendszer fontos eleme az egyházi óvodák építése

A kormány családtámogatási rendszerének fontos eleme az óvodák építése és megújítása. A gyermekek lelki fejlődésében kiemelt szerep jut az egyházak nyújtotta értékrendnek ezekben az intézményekben – hangsúlyozta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára március 19-én Várpalotán, a Nepomuki Szent János Katolikus Általános Iskolában, az iskola szomszédságában megvalósuló óvoda megépítését bejelentő eseményen.

Soltész Miklós közölte: 2010 óta 204 fejlesztés történt a kormány és az egyházak együttműködésével, ez összesen 21 ezer, benne nyolcezer új férőhelyet érintett az egyházi óvodákban. A katolikus egyház 123 óvodát épített vagy újított fel 106 településen.

„Amikor nagycsaládosok döntenek arról, hogy hová írássák a gyermekeiket, fontos szempont, hogy az óvoda az iskola mellett legyen, ahogy ez Várpalotán lesz” – mutatott rá a kereszténydemokrata politikus.

Latorcai Csaba a Demokratának: Magyar Péter vallás- és egyházellenes kormányzásra készül

„Több mint ötszáz olyan település van Magyarországon, ahol bizonyos közszolgáltatásokat csak az egyház nyújt. Ha jönne a Tisza Párt, ezeken a településeken nem az lesz a kérdés, hogy lesz-e egyházi iskola, hanem az, lesz-e egyáltalán iskola otthona vagy egyházi iskola” – mondta a Demokratától hétfőre adott, március 10-én megjelent interjújában **Latorcai Csaba** közigazgatási és területfejlesztési miniszterhelyettes, a KDNP ügyve-

zető alelnöke a *Megvédjük a mindennapjainkat!* elnevezésű petícióval kapcsolatban. Kijelentette: „a Tisza Párt programja, amellyel ellehetetlenítené az egyházi intézményeket, az ezeket igénybe vevő kétféle embernek azt üzeni, ti másodrendű állampolgárok vagytok. Így építené a Tisza a szerzetországot” – fogalmazott. A petíció aláírható online formában is a peticio.kdnp.hu címre kattintva.

A teljes interjú elolvasható a kdnp.hu oldalon.

Semjén Zsolt: A migrációnak nevezett iszlám invázió Európa civilizációs öngyilkossága

Az alapító atyák az Európai Uniót a keresztény civilizációra építették, most mindez támadás alatt áll – hangsúlyozta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke március 21-én Fehérvárcsurgón, a Károlyi József Alapítvány által rendezett „Európai integráció és vallási identitások – A vallás megítélése az EU építésének és bővítésének folyamatában” című nemzetközi konferencián.

Semjén Zsolt rámutatott: az Európai Unió mainstreamje egy úgynevezett semleges világnézetet, egy szekularista világnézetet akar rákényszeríteni a tagállamokra, ami egyértelműen keresztényellenességet jelent.

A másik támadás az iszlám invázió – fűzte hozzá a miniszterelnök-helyettes, felidézve, hogy Angela Merkel azt mondta, az iszlám az európai civilizáció része. Semjén Zsolt leszögezte, az európai identitásnak pontosan az iszlámmal szembeni védekezés a része.

– Több millió magyar adta az életét azért, hogy nekünk ne kelljen a saría árnyékában élni – fogalmazott a kereszténydemokrata politikus, és a migrációt civilizációs öngyilkosságnak nevezte.

Kijelentette: „a mi politikai ideánk az, hogy vissza az alapító atyák örökségéhez, vissza a kereszténydemokráciához, a nemzeti szuverenitás tiszteletben tartásához, a család értékéhez”. Az európai nemzetek egyenrangú tagja Magyarország – hangoztatta a miniszterelnök-helyettes. Közölte, min-

Foto: Miniszterelnökség / Botár Gergely

dent megtesz azért, hogy „ne legyünk az Európai Egyesült Államok birodalmában egy provincia”.

Navracsics Tibor: Ki kell állnunk a nemzetek szabadságán alapuló Európáért

Március 15. jelszavai a nemzet és a szabadság. Ahogyan 1848-ban, úgy most, 2026-ban sem engedhetjük meg, hogy lemondjunk a nemzet szabadságáról és függetlenségéről. Ki kell állnunk a nemzetek szabadságán alapuló Európáért – hangsúlyozta a közigazgatási és területfejlesztési miniszter Révfülpön, a nemzeti ünnep alkalmából tartott beszédében.

1848. március 15. egy olyan európai átalakulási hullámba illeszkedett, amelynek a jelszavai a nemzet és a szabadság voltak. Mindkét fogalom 1848 vívmánya, tartalmukat, jelentésüket 1848-ra vezethetjük vissza – emlékeztetett **Navracsics Tibor**. Kiemelte: most, 2026-ban ismét egy olyan helyzetben találjuk magunkat, hogy egyes európai politikusokkal

szemben saját magunknak kell kiállnunk a nemzet szabadságáért és egy olyan Európáért, amely a nemzetek szabadságán alapul.

„Az egyén szabadsága csak a közösségekben teljesedhet ki, a szabad közösségek szabad nemzeteket alkotnak. A nemzetek szabadsága feltétele Európa szabadságának, ez nem csupán 180 évvel ezelőtt volt új gondolat, de sajnos meg kell állapítanunk, hogy sokszor még ma is az” – jegyezte meg az MTI tudósítása szerint a kereszténydemokrata politikus.

Hozzáfűzte, láthatjuk az európai vitákat, láthatjuk azokat a politikusokat és hallhatjuk az ő gondolataikat, akik nem a nemzetek szabadságában látják Európa szabadságát, hanem a nemzetek,

a közösségek alávetésében, valamilyen doktrína alá rendelésében, akik nem hisznek abban, hogy a szabad egyéneken alapuló szabad közösségek, a szabad nemzetek hozzák létre a szabad Európát. Amióta keresztények vagyunk, ismerjük a keresztény szabadság fogalmát, és pontosan ismerjük azt is, szabadnak lenni nem azt jelenti, hogy mindentől mentesek és mindentől függetlenek vagyunk, hanem azt, hogy a szabadságnak tartalma van, amelyet meg kell valósítanunk – fejtette ki Navracsics Tibor.

Rámutatott: a szabadság modern magyarázatát és modern tartalmát 1848. március 15. adta, mint ahogyan azt is, hogy nemzet, azaz közösség és szabadság egyáltalán nem ellentétes fogalmak, sőt egymást feltételezik. „A szabadság azt jelenti, hogy egy közösség

meg tudja valósítani az álmait, tud dolgozni a közjó érdekében, megtisztelti tagjait, és az egyéni szabadságjogokra építve kialakítja a közösségi szabadság fogalmát.” Az első emlék, amely az iskolában a történelmi eseményekkel kapcsolatban kiformalódik, és aztán végigkíséri az életünket, március 15-höz kötődik. Március 15. az évtizedek során az egyik legfontosabb állami ünnepé nőtt október 23. és augusztus 20. mellett. Március 15. annak az Európa-szerte zajló eseménysorozatnak a része volt, amelyet a népek tavaszának hívnak. 1849-ben látszólag elbukott a magyar forradalom és szabadságharc, de az 1867-es kiegyezés nem jöhetett volna létre, ha nincs 1848, hiszen az ezt követő időszak lépésről lépésre megvalósította a magyar szabadságot – mondta a miniszter.

Soltész Miklós: Az elmúlt tíz évben 330 egyházi iskola újult meg

Az elmúlt tíz évben 330 egyházi iskola újult meg, amelyekhez 54 tornacsarnok épült – mondta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára március 11-én Pakson, a megújult Balogh Antal Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium átadásán.

Soltész Miklós hozzátette, ezeknek az építkezéseknek nem csak az a célja, hogy új épületek legyenek és jobb körülmények között folyjon az oktatás; az egyházi iskoláknak külön szerepe van, és három dologban különböznek a más fenntartású iskoláktól: a lelkeségben, a keresztény nevelésben és az értékrendben. Ezeket az egyházmegye, a tanárok, tanítók tudják megvalósítani.

A paksi egyházi iskola felújítása és bővítése, az iskola fenntartása jelentősen befolyásolja majd a város és a környékbeli települések jövőjét – jelentette ki a kereszténydemokrata politikus.

Közölte, a településeken, az országban és a Kárpát-medencében végzett

munkát folytatni fogják azzal a szellemiséggel, ahogy eddig tették. „Ezt az egyházainkkal, vármegyénkkel, településeinkkel, az itt élőkkel összefogásban tudjuk csak megtenni” – jegyezte meg az államtitkár.

Süli János, a térség KDNP-s országgyűlési képviselője többek között arról beszélt, hogy a kormány számára fontosak a fiatalok, így fontos az is, hogy jövőképet adjanak számukra.

Papp Attila, az intézmény igazgatója az MTI-nek elmondta, az általános iskola épületében teljes körűen felújították a tantermeket, fűtés korszerűsítést végeztek, új, hétszáz négyzetméteres tornacsarnokot építettek, és a 2026-27-es tanévtől új épületben tanulhatnak a gimnázium diákjai. A beruházás 2,7 milliárd forintba került, amelyből 2,6 milliárd forint állami támogatás. Az óvodában száz gyermeket nevelnek, az általános iskolában négyszázötvenen, a gimnáziumban csaknem százatan tanulnak.

Megvalósult fejlesztések és konkrét tervek Csongrád- Csanádban

Folytatta országjárását a KDNP vezetése

Latorcai Csaba ügyvezető alelnök, Simicskó István frakcióvezető és **Vejkey Imre** pártügyész március 4-én a Kereszténydemokrata Néppárt országjárásának újabb állomására, Szegedre látogatott.

Haág Zalán, a KDNP Csongrád-Csanád vármegyei elnöke kiemelte: a vármegye a párt bástyája, hiszen első nemzetgyűlési és országgyűlési képviselője, Bálint Sándor is innen érkezett.

– Emellett jelenleg is a négy választókerületből kettőben a KDNP adja a Fidesz–KDNP pártszövetség országgyűlési jelöltjét: Csongrád-Csanád vármegye 2-es számú választókerületében **Mihálffy Bélát**, míg a 3-as számú választókerületben **Szabó Istvánt** – hangsúlyozta.

Simicskó István elmondta, számos olyan ügy merült fel az országjárás ezen alkalmával is, amelyeket továbbítanak a kormányzat felé, illetve ha szükséges, akkor törvényi kezdeményezésekkel is élni fognak.

A KDNP frakcióvezetője arról is beszélt, hogy ennek a választásnak óriási tétje van. Egyrészt az, hogy újabb háborúk robbannak-e ki, hiszen – mint fogalmazott – a brüsszeli döntéshozók nem a békét szolgálják. Példaként a sorkatonai szolgálat visszaállítását és a fegyveres fejlesztéseket hozta. De tétként nevezte meg azt is, hogy meg tudjuk-e tartani értékeinket, a rezsicsökkentést és a családtámogatási rendszert.

A konkrét vármegyei ügyekkel kapcsolatban **Latorcai Csaba** kiemelte: a KDNP számára fontos a teremtett környezet védelme és a gazdák támogatása, ezért Csongrád-Csanád vármegyében kiemelt feladat a Homokhátság vízpótlása. Ígérete szerint a Móraalmi járásban még idén látható eredmények szülehetnek ezen a területen. Régóta húzódo problémaként említette Makó térségének ivóvízellátását is. A KDNP vállalása szerint a következő országgyűlési ciklusban megoldást találnak erre a kérdésre. Emellett fellépnének a közműszolgáltatók erőfölényével szemben, csökkentenék az adminisztratív terheket, és javítanák az ügyintézés feltételeit. Konkrét vállalásként hangzott el, hogy Csongrádon MVM-ügyfélszolgálat nyílhat. Latorcai Csaba beszélt a szentesi kórház szülészeti ellátásáról is, mely évek óta nem megoldott.

– A KDNP elvárja a Szegedi Tudományegyetem vezetésétől, hogy biztosítsa a szükséges humán erőforrást, a szükséges orvosi és szakszemélyzetet a hozzá tartozó szentesi kórházban – fogalmazott a miniszterhelyettes. Elhangzott még egy egészségügyi ígéret: Csongrádon ügyeletes gyógyszerár létrehozását szorgalmazzák, hogy a helyieknek ne kelljen éjszaka Szentesre utazniuk. A sajtótájékoztatón több konkrét, helyi fejlesztési döntést is bejelentettek.

Simicskó István: Akkor van jövője egy országnak, ha garantálja a biztonságot

Akkor van jövője egy országnak, ha a biztonságot, mint alapértéket garantálni lehet. Ehhez minél több fiatalat kell megszólítani a kadét programokkal – mondta a Honvédelmi Sportszövetség elnöke a szarvasi Honvédelmi Sportközpont családi napján március 21-én.

Simicskó István kijelentette, ennek kiemelten nagy jelentősége van akkor, amikor az egész földön háborús veszélyeket látni.

A KDNP parlamenti frakcióvezetője felidézte, 2017-ben döntöttek egy tízéves haderőfejlesztési programról, ekkor fogalmazták meg a honvédelmi sportközpontok létesítésének szükségességét. A kadétprogramhoz először három középiskola csatlakozott, mostanra ez a szám 174-re nőtt.

Ez bizonyítja, hogy „van értelme fiatalokkal foglalkozni, nem

mindenki az okoseszköz előtt ül” – mondta a kereszténydemokrata politikus. Hangsúlyozta: ezek a fiatalok olyan plusz tudásra tesznek szert, mint a bajtársiasság, az akaraterő, a túlélési képesség, és közülük egyre többen a katonai hivatást választják, „ami külön nagy öröm számunkra”.

Szarvason csaknem négy éve nyílt meg a Honvédelmi Sportközpont, amely azóta is százszázalékos kihasználtsággal működik, nagyon sok fiatal tud megszólítani. A családi nappal közösséget építenek; „ez a nap is a békéről szól” – fogalmazott Simicskó István.

Dankó Béla (Fidesz), a térség országgyűlési képviselője azt mondta, a kormány 2010 óta stratégiai ágazatként tekint a sportra; az arra fordítható éves költségvetés 2010-től a tavalyi évig csak-

nem tízszeresére, mintegy 180 milliárd forintra nőtt. Az igazolt sportolók száma hatszázezerre emelkedett, de a különböző utánpótlásprogramokkal milliós nagyságrendben érik el a fiatalokat.

Számos infrastrukturális fejlesztés történt, Szarvason a Honvédelmi Sportközpont mellett megújult egy karateközpont is, nemrég pedig arról határozott a kormány, hogy a helyi szlovák iskola sportudvarának fejlesztését harmincmillió forinttal támogatja – tette hozzá Dankó Béla.

Hodálík Pál (Fidesz–KDNP), Szarvas polgármestere kiemelte, a város büszke lehet az eredményei-

re, pár nappal korábban tizenöt település közül kapta meg az újonnan alapított, úgynevezett Aktív Település díját. A pályázat során az infrastrukturális fejlesztéseket és a közösségi eredményeket is értékelték. Az Aktív Magyarországért államtitkárság által kiírt kihívásokon is sikeresen szerepel a város, a legújabb, 21 Napos Kihívásban például országosan a másodikik.

Süli János: A béke kulcskérdés Paks II előrehaladásánál is

Ha béke lesz, akkor nem lesznek szankciós intézkedések, ami kulcskérdés a Paksi Atomerőmű

bővítésénél – hangsúlyozta a térség KDNP-s országgyűlési képviselője március 18-án este, Orbán Viktor miniszterelnök országjárásának dunaiújvárosi állomásán.

Süli János, a Dunaújvárosi Egyetem kurratóriumának elnöke beszélt arról is, hogy az egyetemen a modellváltás óta a

diáklétszám duplájára nőtt, jelenleg négyezer hallgatójuk van, és az oktatói és az egyetemet kiszolgáló szakszemélyzet fizetése folyamatosan nőtt. A fenntartó-váltás jó lépés volt, „Brüsszelnek ebben sem volt igaza” – állapította meg a kereszténydemokrata politikus.

A Paksi Atomerőművel kapcsolatban kijelentette, „az a törekvés, hogy olcsó villanyt kapjon a lakosság és az ipar, amely így versenyképes lesz, és ez versenyképes béreket is hoz a fiataloknak”.

Paks II-ről megjegyezte: 2022 augusztusára minden engedély megvolt. A háborút követő szank-

ciós intézkedések miatt 2026. február 5-én az első betonöntéssel kezdődött el hivatalosan is az erőmű építése. Reményét fejezte ki, hogy mielőbb béke lesz, mert akkor nem lesz szankciós intézkedés, ami egy ilyen hatalmas építkezés előrehaladásánál kulcskérdés.

Közösségi oldalán Süli János azt írta az eseményről: „Rengeteg ember jött össze, hogy hitet tegyen a Fidesz–KDNP politikája és Orbán Viktor támogatása mellett. Orbán Viktor itt is megerősítette: csak nemzeti egységgel lehet kimaradni a háborúból. Újítsuk meg április 12-én a háborúellenes szövetségünket!”

■ kdnf.hu – MTI

Földi László: A magyar nemzet nem alárendelt része Európának, hanem méltósággal bíró közösség

A szabadság nem ajándék, a szabadságért mindig ki kell állni – hangsúlyozta **Földi László**, a KDNP egyéni országgyűlési képviselője, aki Nagykovácsán vett részt ünnepi megemlékezésen, illetve fáklyás felvonuláson az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 178. évfordulóján.

„1848 hősei nemcsak álmodtak a szabadságról, volt bátorságuk kimondani, megélni és követelni is azt. Hittek abban, hogy a magyar nemzet nem alárendelt, nem elnémítható és nem félreállítható része Európának, hanem méltósággal bíró, saját sorsáról dönteni akaró közösség” – fogalmazott

a kereszténydemokrata politikus. Kiemelte: a márciusi ifjak és a szabadságharc hősei nem féltek, hiába fenyegették őket. Tudták, hogy a szabadságért ki kell állni, és példát mutattak bátorságból, hitből és hazaszeretetből. „Ma rajtunk a sor, hogy őrizzük ezt az örökséget” – hangoztatta Földi László.

Demkó Attila biztonságpolitikai szakértő: a csehszlovák utódállamok alapja a beneši jogfosztás-kifosztás

Demkó Attila, a Nemzeti Közszerológiai Egyetem John Lukacs Intézetének programvezetője a felvidéki és romániai magyar közösségek aktuális helyzetét elemezve rámutatott, hogy a *Beneš-dekrétumok* „megerősítésének” ügye egy szlovák ellenzéki párt, a Progresszív Szlovákia kezdeményezésére, illetve a szlovák kormányzat szerencsétlen reakciójára vezethető vissza. A szakértő szerint a lényeg nem a dekrétumok megkérdőjelezésének büntetési szándéka, hanem az, hogy az 1945 utáni földelkobzások nem voltak teljes körűek, így napjainkban a szlovák állam folyamatosan veszi el a magyar földeket. A biztonságpolitikai szakértő hangsúlyozta, hogy Szlovákia a történelmi jogfosztás és kifosztás hagyományát folytatja, amely a csehszlovák állam megalakulása után 1918-ban, majd 1945 után kezdődött.

Nemcsak a magyar, hanem a német közösségek vagyona is jelentős mértékben került állami kézbe, és a szlovák politika a mai napig ragaszkodik ezekhez a vagyonokhoz. A szlovák álláspont szerint nincs helye a kollektív bűnösség „feloldásának”: a történelmi sérelmeket nem hajlandóak elismerni, a vitákat gyakran összemossák a világháborús hatá-

rokkal, noha valójában a földtulajdon kérdéséről van szó. A felvidéki magyar közösség és politikai szereplők már régóta készek lettek volna egy igazságos rendezésre, amely a földtulajdonok nevesítésén alapul, de a szlovák állam erre nem volt hajlandó, ezért a *helyzet nagyobb nemzetközi figyelmet kapott*, az ügy az Európai Parlament elé került az RMDSZ kezdeményezésére, részben az Európai Néppárt támogatásával. Demkó Attila azonban figyelmeztetett, hogy a nemzetközi érdeklődés elsősorban politikai célokat szolgál, például Magyarország, Szlovákia és Csehország együttműködésének megakadályozását Ukrajna kapcsán, és nem a magyar közösség jogos sérelmei miatt foglalkoznak vele.

A szakértő kitért arra is, hogy az Európai Uniónak sincs megfelelő mechanizmusa a nemzeti kisebbségek védelmére. Bár létezik egy kisebbségi intergroup az

Európai Parlamentben, ennek hatása elenyésző például a genderügyekkel foglalkozó hasonló munkacsoportokhoz képest. Számos európai ország – mint Franciaország vagy Görögország – egyáltalán nem ismeri el teljes körűen a nemzeti kisebbségeket, ami Demkó szerint azt eredményezi, hogy a kisebbségi jogok az aczéli „3T” közül legfeljebb a „tűrt” kategóriába tartoznak, és az EU-ban a kisebbségek gyakran sérülnek, legyen szó magyar, orosz, német vagy más kisebbségekről.

Az ilyen figyelmen kívül ha-

ben Demkó felhívta a figyelmet a magyar közösség fokozott kitettségére. Kiemelte az *AUR radikalizmusát*, a román–moldáv egyesülés újra és újra felmerülő kérdését, valamint a geopolitikai kockázatokat, például a Dnyeszter Menti Köztársaság orosz erőit.

Ezek a folyamatok nemcsak a magyar kisebbség parlamenti képviselőit veszélyeztetik, hanem biztonsági és geopolitikai kihívásokat is jelentenek Magyarországra és az EU számára. Az RMDSZ szerepe a szakértő szerint kettős: kormánypártként

Az Európai Uniónak sincs megfelelő mechanizmusa a nemzeti kisebbségek védelmére.

gyott sérelmek pedig történelmileg biztonsági kockázatot jelentenek, hiszen hozzájárultak Európa számos konfliktusához és háborújához az elmúlt évszázadokban, különösen 1990 után. A felvidéki magyar közösség tekintetében Demkó kiemelte, hogy a helyi vezetők – köztük Mózes Szabolcs, Orosz Örs, Kovács Balázs, Gubík László és Fiala-Butora János – aktivizálódtak, ami áttörte a félelemgátját, és *erősítheti az összetartást*, Budapesttől függetlenül is.

A szakértő hangsúlyozta, hogy a magyar közösség valós lakosságszáma megközelíti a 8%-ot, de a szlovák választási rendszer – az egyéni körzetek hiánya és az állami beavatkozások miatt – megnehezíti a politikai képviselő megszerzését. Hosszú évek óta célzott műveletek folynak a közösség bomlasztására, ezért az egységes fellépés nehézkes.

Románia és Moldova eseté-

részt kell vennie a gazdasági válságkezelésben, miközben *védelmeznie kell a magyar közösség érdekeit* a román nacionalizmus erősödésével szemben. A politikai egyensúly megtartása kulcsfontosságú a magyar közösség túlélése szempontjából, különösen a megszorítások és a növekvő frusztráció idején.

Demkó Attila hangsúlyozza, hogy a történelmi igazságtalanságok és a kisebbségi jogok figyelmen kívül hagyása *biztonsági és politikai kockázatot jelent*, miközben a felvidéki és erdélyi magyar közösségek aktivizálódása, valamint a helyi fiatal vezetők kiemelkedő szerepe esélyt ad a közösségi összefogásra és a hathatósabb jogi-politikai fellépésre.

■ *A teljes interjú a Gondola.hu-n olvasható.*

A fiatal „táncmester”, aki nem menekült a szenvedés elől: Szent Gábor élete

Február 27-én a naptárban szerényen húzódik meg Szent Gábor és Szent Leander napja. A nekünk furcsa nevű Leander különleges családból származott: nővérét, bátyját és öccsét is szentté avatták. 600-ban halt meg. A hónap szentjévé mégis Gábort választottam, aki Francesco Possenti néven született és 1862. február 27-én, 24 éves korában, papszentelés előtt álló passzionista szerzetesként halt meg. Az emberben ott bujkál a kisördög, hogy szentté avatásában mekkora szerepel lehetett rendje ambícióinak és mekkora az ő hősies fokban gyakorolt erényeinek. De el a gonoszkodó gondolatokkal. Hiszünk-e abban, hogy a Szentlélek irányítja az Egyházat, s például egy olyan ügyben, mint valakinek a szentté avatása, nem hagyja magára a pápát? Gábor testvért 1920-ban XV. Benedek avatta szentté. Több mint száz év múltán igazán illő, hogy megismerkedjünk vele.

1838-ban született, apja vatikáni hivatalnok volt. Francesco a tizenhárom gyermekes család tizenegyedik gyermeke. Amikor megszületett, Assisiben éltek, ugyanannál a keresztelőkútnál keresztelték meg, ahol annak idején Assisi Szent Ferencet is. Assisiből hamar Spoletoba kerültek. A kis Frances-

co életvidám, de akaratos gyerek lehetett, olykor dühkitörései is voltak, és szokatlanul hiú volt. Szeretett táncolni, és a bálók előtt órákat töltött el azzal, hogy öltözete kifogástalan legyen. A társaság központja lehetett, táncmester volt a ragadványneve. Volt, hogy egyszerre két lánynak is udvarolt.

Vidám életét gyakori család gyász és gyakori betegség szakította meg. 13 éves volt, amikor egy súlyos betegség ágnak döntötte. Ekkor megfogadta, hogy felgyógyulása esetén szerzetes lesz. Felgyógyult, s mint afféle gyerekes ötletet, fogadalmát is elfeledte. Később egy vadászbalesetben megsérült, gyógyulását ismét a szerzetbelépés szándékával akarta elérni, amiről az elsőhöz hasonlóan ismét megfeledkezett. Tizenöt évesen egy újabb betegség után már nekiindult, hogy újabb fogadalmát teljesítse, a jezsuitáknál jelentkezett, de nem tudjuk miért, ebből sem lett semmi.

Édesanyja halála után a testvérekre Mária Lujza nevű nővérük felügyelt, akit 1856-ban a kolera vitt el. Francesco ekkor megrendült, felelnie kellett az élet mulandóságának kérdésére, amivel a mai embernek is szembe kellene néznie. „Olyanok vagyunk, mint a víz, amely

elpárolog, az ember eltűnik, mint az árnyék, mint az álom képe, úgy foszlik semmivé!”, írta egy levélben. Ma is ez a kérdések kérdése: ha a halál teljes megsemmisülés, akkor az emberi életnek vajmi kevés értelme van. Ha viszont azt fogadjuk el, hogy van túlvilág, akkor ezt az egyetlen földi életünket is ennek megfelelően kell berendeznünk. Ilyen gondolatok foroghattak a 18 éves „táncmester” fejében, amikor édesapja és rokonai tanácsa és kérése ellenére belépett a passzionisták közé. Ekkor kapta a Fájdalmas Szűzről nevezett Gábor nevet. Négy év tanulás következett a jómódhoz szokott, család és társaság kedvence gyerek számára nehéz körülmények között. De kitartott, s a felszentelés küszöbéig jutott, amikor a tuberkulózis elvitte. Alighanem fiatalkori halála hívta fel magára, illetve sírjára az emberek figyelmét, és ahogy egy életrajzírója fogalmazott „sorozatosan történő csodák tárták föl, hogy az Isten megdicsőítette azt, aki semmi mást nem tett, mint-hogy a mindennapi életet vezeklésnek fogta föl”.

Mit kezd a mai ember a vezeklés szóval? Francesco Possenti talán azért lett szent, hogy rámutasson: ne valami önkínzást, ostorozást képzeljünk el. Elég, sőt talán nehezebb is a mindennapok apró kötelességeit teljesíteni. Az ebben való kitartás is lehet a bűn és a büntetés enyhítésének eszköze. Bárcsak az a kétmillió fiatal, akik évente elzarándokolnak Szent Gábor épen maradt testét rejtő sírjához, megértenék ezt, ezzel biztatnának minket is arra, hogy járjuk a napi kötelességteljesítés érdemszerző útját.

■ mkdsz.hu

Amerika imádkozik

Donald Trump elnök február 5-én, a 74. éves Nemzeti Imareggelin bejelentette, hogy az Egyesült Államokat felajánlja Istennek.

„Erre az imareggelire különleges időpontban kerül sor. Az amerikai függetlenség 250. évfordulójára készülünk” – mondta Trump öt hónappal a Függetlenségi Nyilatkozat aláírásának évfordulójának országos ünnepe előtt. A jubileum tiszteletére Trump május 17-én a „Rededicate 250” című esemény keretében a washingtoni National Mall-on úgy nyilatkozott, hogy „újra felajánlja Amerikát Istennek”.

Trump már korábban elindította az „America Prays” kezdeményezést. Arra kérte az amerikaiakat, hogy imádkozzanak az országért és polgáraiért.

Az elnök bejelentette Oktatási Minisztériumának új irányutatását is. Cél a vallás és az ima védelme a közoktatásban. Arra számít, hogy az iránymutatás perekkel szembesül, de azt mondta: „Meg fogjuk nyerni.”

Trump a keresztény hit újjáéledésre törekszik. Kiemelte a Biblia-eladások növekedését 2025-ben, valamint hogy a fiatalok gyakrabban vesznek részt a szertartásokon.

„Az amerikai nép hite töretlen, valójában erősebb lett, mint valaha” – mondta az elnök. „Az imák megerősítenek, az imák gyógyítanak, az ima erőt ad, és az ima megment. Egyszerűen fogalmazva, az ima Amerika szuperhatalma.”

Beszéde során Trump olyan eredményeket is említett, amelyek az Egyesült Államokban és külföldön élő keresztények javát szolgálják. Kiterjesztette az ún. Mexikóvárosi Politikát, ezzel megakadályozta, hogy az adófizetők pénzét olyan nemzetközi szervezetek támogatására fordítsák, amelyek támogatják az abortuszt és a „radikális nemi ideológiát”.

Trump azt is hirdette, hogy „megvágják a szövetségi finanszírozást minden olyan állami iskolának, amely transzgenetikus öröklést eröltet” a gyerekekre. Megállították a gyerekek csonkítását, korlátozva a kórházakat abban, hogy gyógyszereket és műtéteket kínáljanak kiskorúaknak, hogy az ellenkező nemnek tűnjenek. Azt is mondta: „Elválasztottuk a férfiakat a női sporttól.”

„Az én kormányzatom szembeszáll azzal a militáns és intoleráns kampánnyal, amely kiűzné a vallásos hívőket a közéletből és a társadalomból” – mondta Trump.

Vajon hat-e ez a beszéd az észak-atlanti világ többi vezetőjére? Milyen erővel támadná meg a liberális sajtóban akár a német kereszténydemokrata vezetőket, hiszen Trump szavai egy kicsit sem feleltek meg a „politikai korrektségnek”. Trump hozzáállásában lehet kételkedni, de beszédében nem ködös ígéretek voltak, hanem már megvalósult tények.

Amerika imádkozik. Istenben bízik, s nemcsak a dollárra nyomott szlogenről van szó.

Fordult a szél.

■ Surján László

A kockázat privatizációja

A járműbiztosításánál használt bonus–malus rendszert vezetné be az egészségbiztosításba a Tisza – adta hírül a Világgazdaság az Indexre hivatkozva. Bár Magyar Péterék tagadják az értesülést, s igazuk védelmében a bíróságig mentek, az egészségügy magánosítása régi liberális törekvés, amivel a Tisza Párttól függetlenül is érdemes foglalkozni.

A bismarcki modellre, vagyis a munkások járulékfizetésére épülő – hazánkban ma is érvényes – rendszert a késő-dualizmus idején, vagyis még a Magyar Királyság idejében vezették be nálunk. Tény, hogy a jelenlegi állami egészségügynek több olyan – részben a rendszerből adódó, részben attól független – hátulütője is létezik (hosszú várólisták, sürgős esetekre korlátozott ellátások, kelleetlen kommunikáció stb.), amely automatikusan a magánszféra felé tereli a betegeket, azonban ez a több mint százéves, az alapvető egészségügyi ellátást minden járulékfizető számára biztosító rendszer, túl azon, hogy az életünk szerves része, önmagában is egy nemzeti érték.

Eddig egyetlen baloldali kormányzat sem vette magának a bátorságot, hogy nyíltan felcserélje ezt a szisztémát a magánbiztosítói modellre. Hazánkban ugyanakkor bevett szokás lett a szolidaritás alapú ellátás bírálata, sőt – amerikai republikánus mintára – expressis verbis lekommunistázása, neoliberalis és jobboldali körökben egyaránt. (A kommunista jelző egyébként vaskos tévedés, egyrészt mert a teljes lakosságra kiterjesztett szocialista egészségügyet mára ismét a Magyar Királyság idején bevezetett járulékalapú rendszer váltotta fel, másrészt mert még a kapitalizmus őshazájában, Angliában is szolidaritáselvű, sőt összlakossági egészségbiztosítás van érvényben.)

Időnként azonban nemcsak a hobbipolitológusok asztaltársaságaiban, hanem még a széles közvéleményben is uralkodóvá válnak a jelenlegi egészségbiztosítási filozófiával ellentétes elvárások. A covid idején például kifejezetten népszerű volt a gondolat, hogy az – egyébként TB-fizető – oltatlanokkal kórházba kerülésük esetén fizetessék ki a tetemes kezelési költségeket, ami lényegében a magánbiztosítói logika interpretálása volt egyetlen speciális esetre. (Amikor kiderült, hogy az oltottak

is elkaphtják a fertőzést, ezek a hangok elhalkultak.) Ugyanezzel a gondolkodásmóddal találkozhatunk akkor is, amikor az egészségtelenül élő személyek, például a dohányosok kezelési költségeinek a kiszámlázását követelik egyesek. Pozitív megközelítésben, de szintén a magánbiztosítói logikát alkalmazták korábban azok az ellenzéki javaslattevők, akik a rendszeresen szűrésre járók jutalmazását követelték. (Mint tudjuk, a pozitív diszkrimináció egyúttal a kedvezményezett körön kívüliek negatív megkülönböztetését is jelenti.)

Az egészségügyi privatizáció 3 millió magyar azonnali kiesését jelentené. Ugyanis összesen ennyi a 65 év felettek és/vagy a valamilyen tartós betegségben szenvedők száma.

Akár szankciókkal, akár ösztönzőkkel nyúlna bele az állam a járulékfizetőket jelenleg egyetlen kockázati közösségként kezelő rendszerbe, azzal mindenképpen megbontaná az „együtt sírni, együtt nevetni” elvét, s rálépne az egyéni kockázaton, vagy ha úgy jobban tesz, az egyéni érdemeken alapuló betegbiztosítás útjára. De miért is lenne ez baj? – kérdezhetnénk, hiszen aligha találunk igazságosabb rendszert azoknál, mint amelyek meritokratikus elvek alapján működnek. Csakhogy az egészségbiztosítás területén a következmények bonyolultabbak annál, mint amit a „ki mint vet, úgy arat”, „mindenki egye meg, amit főzött”, „aki nem dolgozik, ne is egyék” típusú alapigazságok sugallanak.

Fiktív példaként képzeljük el, hogy a magyar állam a rendszeres

dohányzók esetében – az egészségromboló életvitelt szankcionálendő – nem, vagy csak részlegesen járul hozzá a cigaretta okozta betegségek kezeléséhez. Az elemi igazságérzet, és persze a diszkrimináció tilalmának elve azt kívánja, hogy ezt a kört mielőbb bővítsék ki a rendszeres alkoholfogyasztókkal és kábítószerhasználókkal, akiket aztán (hogy kézenfekvő példákkal éljünk) az elhízottak, az oltatlanok, a két műszakban dolgozók vagy éppen az extrém sportolók követhetnének. Mivel az egyik legerősebb betegségkockázati tényező a stressz,

irányítói tesznek egy újabb és erőteljesebb javára, a tapasztalatok szerint egy dinamikus, trendszerű változás első lépését jelentik. Változó korunkban erre számos példát ismerünk, a családjog és családfogalom alakulásától a migráción át egészen a szovjet kommunizmus összeomlásához vezető gorbacsovi reformokig. Az egymással ellentétes rendszerek együttélése hosszú távon csak a hibrid megoldásokat kizáró, kölcsönös lehatárolások esetén valósulhat meg. Az egészségbiztosítás terén erre az Egyesült Államok szolgáltatja a legjobb példát: miközben a lakosság többsége piaci alapon kapja a betegellátást, a különleges társadalmi szegmensek képező veteránoknál ezt szolidaritási alapon oldja meg az állam. A két rendszer azonban külön, egymás mellett létezik.

Persze e sorokat olvasva biztosan akadnak olyanok, akik a spanyolországi Valenciában megvalósított Alzira-modellre hivatkoznak ellenpéldaként, ahol a helyi kormány a magánszférával kooperálva (szakzsargonban PPP, public–private partnership) létrehozott egy köztes egészségügyi rendszert. Ennek lényege, hogy az állam koncesszióba adta a betegellátást egy magánkonzorciumnak, és fejpénzt fizetett minden egyes lakos után, vagyis nem játszott szerepet az egyén egészségügyi állapota, viszont a vállalkozó stabil keretből gazdálkodhatott, és konkurenciával sem kellett számolnia.

A feladat ebben az üzleti modellben a költségek alacsonyan tartása volt. Ennek érdekében a vállalkozó a megelőzésre, illetve – elkerülendő az állapotsúlyosbodással járó drágább kezeléseket – a mielőbbi gyógyításra helyezte a hangsúlyt. Eredmény: csúcstechnológias szűrővizsgálatok és rövid várólisták, különösen a műtétek esetében. Idővel azonban megjelentek a klasszikus problémák: a konzorcium kevesellte a profitot, elszámolási viták alakultak ki a két együttműködő fél között, mi-

közben több tanulmány is cáfolta, hogy a lakosság körében a vegyes modell végeredményben jobb egészségi mutatókhoz vezetne, mint a tisztán állami. A valenciai kormány végül újraállamosította a szektort.

Ahhoz tehát, hogy a két nagy, egymással ellentétes gyakorlatot követő egészségbiztosítási rendszer előnyeiről és hátrányairól beszélhessünk, mindenekelőtt ki kell zárunk a hibrid, középutas, működésképtelen megoldások lehetőségét. A szóban forgó előnyök és hátrányok egyébként elég jól ismertek az átlagos hírfogyasztók számára. A szolidaritáselvű rendszer fő hozadéka, hogy bárki hozzáférhet az alapellátásokhoz, anyagi helyzetétől függetlenül, a költségek pedig kiszámíthatók, nincsenek kiugró vagy váratlan kórházi költségek. Hátrányt jelentenek viszont a már említett hosszú várólisták és az orvosválasztás korlátozottsága, valamint az, hogy a felelőtlen életvitelt folytatók önhibájukból lekötik a gyógyító kapacitásokat.

A piaci modell előnyeként a jobb technológiai környezetet, a várólisták hiányát, valamint a szívélyes, ügyfélbarát kommunikációt szokás megemlíteni. Ugyanakkor a betegnek magasabb biztosítási díjakkal, adott esetben pedig váratlan és jelentős kiadásokkal kell számolniuk, ami az ellátórendszerből való kiesés magas kockázatát jelenti a társadalom széles tömegei számára.

Nagyjából ezek lennének a legfontosabb tankönyvi különbségek, „egyfelől–másfelől” logikával megközelítve, amelyben a két nagy rendszert az egyaránt fontos mennyiségi és minőségi szempontok fordított aránya jellemzi. Ha azonban belegondolunk, hogy mit is jelent valójában a biztosítói logika, ez az előny–hátrány egyensúly azonnal megborul a privát szféra rovására. A biztosítási ügyletekben az ügyfél értékét két tényező dönti el: az anyagi helyzete és a biztosítás tárgyát képező kockázat valószínűsége. E két tényező egy bizonyos tartományon belül össze is függ, hiszen a biztosítási díj a rizikóval együtt nő, azonban meghatározott kockázati szint felett a biztosító már nem, vagy csak irreálisan magas összegért teszi lehetővé a szerződés kötést.

Mivel az egészségbiztosítás egy társadalmi léptékű intézmény, annak profitorientálttá válása automatikusan óriási tömegek kire-

kesztettségével járna, hiszen ahogy Jézus is mondta, mindig velünk lesznek a szegények – ráadásul a biztosítási piacon a szegénység relatív fogalom, és sokkal tágabban értelmezendő, mint amikor például az alapvető élelmiszerekhez vagy ruházati cikkekhez való hozzájárulás lehetőségeiről beszélünk.

Az igazi probléma azonban az, hogy a kirekesztettséghez még ez a relatív szegénység sem szükséges, elég egyszerűen csak tartósan betegnek lenni – a privát egészségbiztosítók ugyanis szerződéskötéskor eleve nem teszik be a csomagba a már meglévő krónikus betegségek kezelését, illetve

Csak ki ne derüljön végül, hogy az egészségügy magánosítása nem csupán egy hatalmas üzleti lehetőséget jelent, hanem egy hangzatos szakmai ürügyet is a társadalom minden eddiginél alaposabb megfigyelésére és kontrolljára.

egy bizonyos életkor (általában 65-70 év) felett nem is szerződnek. Vagyis egy privatizált egészségügyben éppen azok szorulnának ki rögtön a rendszerből, akiknek a leginkább szükségük lenne rá. Szükségleti szempontból nézve ez olyan, mintha farkaséhesen betérnénk egy büfébe, az eladó pedig közölné, hogy ennivalóra ugyan nem vagyunk jogosultak, de szívesen ad nekünk rágógumit vagy műanyag poharat.

Az egészségügyi privatizáció kerekítve hárommillió magyar azonnali kiesését jelentené. Az utolsó népszámlálás szerint ugyanis összesen ennyi a 65 év felettiek és/vagy a valamilyen tartós betegségben szenvedők létszáma (s akkor még nem számoltunk azokkal, akik nincsenek ebben a körben, de anyagi okokból képtelenek lennének belépni egy magánbiztosítói rendszerbe). A megoldás erre – mondanák a privatizáció hívei – egy kétszintű, privát és állami rendszer egymás mellett élése lehetne, ahogy azt Amerikában is látjuk. Csakhogy az ottani veteránok a felnőtt lakosság mindössze 7 százalékát teszik

ki, szemben a potenciális honi érintettek mintegy negyven százalékos részarányával – úgy, hogy közben a leginkább fizetőképes és betegellátásra legkevésbé rászoruló rétegek pénzét teljesen elszívna a magánrendszer.

Hosszú távon azonban azok se maradhatnak meg a magánbiztosítók ügyfélkörében, akik a privatizáció idején még az új helyzet győzteseinek számítottak. A biztosítók kétféle kockázattípust különítenek el: a technikai és az élethosszig tartót. Az előbbieket (például poggyászlopás, plafonbeázás, autóbaleset) bekövetkezte esetleges és kiszámíthatatlan, az

ba adja a ruháit? Van ezüsttömés a fogában?” – sorolja a kérdéseit cinikusan a Zavaros vizeken című filmdrámában a környezetszennyező vállalat lelkiismeretlen vezetője (a napokban elhunyt Robert Duvall alakításában), bemutatva a modern ember egészségét romboló napi élethelyzeteket.

És akkor még nem beszélünk az örökölt betegségekről, az egyes hivatások okozta (fentebb már említett) stresszhatásokról, vagy a váratlan traumák – válás, állásvesztés, állásvesztés, ösztársadalmi krízishelyzetek – destruktív következményeiről. Miként a biztosítási díjak profitszemponatok diktálta, akár extrém mértékű emelésének a lehetőségéről sem. Arról nem szólva, hogy ha a jelenlegi járulékfizetők elcsatornázása miatt legatyásított, a nyugdíjasok és a rászoruló mentőcsónakjává silányított állami egészségügyben való „bennragadás”, vagy az oda történő lecsúszás a szegénység színönimájává, szégyenbélyeggé válik, akkor egy újabb törésvonal jön létre a már így is polarizált nemzetben belül, tovább növelve milliók frusztrációját és a társadalmi feszültséget.

A bevezetőben említett Világ-gazdaság-cikk szerzője felteszi a költői kérdést: egy bonus–malus rendszer esetén a biztosító vajon hogyan mérné fel, ismerné meg a polgárok életvitelét és legitimebb életviszonyait? Valójában ez a gyakorlatban egy módon lenne megvalósítható: a készpénzhasználat teljes betiltásával, s ennek nyomán az összes vásárlás digitalizálásával és átláthatóságával, vagyis a szabadságunk elvételével. Ha már szóba került a készpénzhasználat, illetve a Tisza Párt, érdemes felidézünk Szijjártó Péter elhíresült cipővásárló videóját, amelyben a külügyminiszter a fizetéskor így felelt az eladónak: „Készpénz mindig!” Ugyanitt Magyar Péter erre a kérdésére a „Kártya mindig!” mondattal válaszolt.

A Tisza Párt elnöke ezzel a demonstratív replikával – hasonlóan ahhoz a fotóhoz, amelyen a Sátán száma előtt tiszteleg az Európai Parlamentben – világos üzenetet küldött az általa követni szándékozott irányról. Csak ki ne derüljön végül, hogy az egészségügy magánosítása nem csupán egy hatalmas üzleti lehetőséget jelent, hanem egy hangzatos szakmai ürügyet is a társadalom minden eddiginél alaposabb megfigyelésére és kontrolljára.

■ Kovács Ferenc Erik

utóbbiak valószínűsége viszont – ide tartozik a krónikus megbetegedés, a munkaképtelenség és az elhalálozás – 100 százalékos, csupán az esemény időpontja kérdéses. Ilyenkor a biztosítók egy meghatározott intervallumon belüli kockázatban gondolkodnak. Előbb vagy utóbb a fiatal és egészséges egyének is bekerülnek az elutasítandók körébe, így hosszútávon az egészségügy magánosítása igazi ösztársadalmi vereség lenne.

Ha jobban belegondolunk, ebben a szisztémában a fentebb említett meritokratikus–morális szempontok is csak részlegesen érvényesülnének. Tény, hogy a megrogzított dohányosok, alkoholfogyasztók, drogosok és kalóriahalmozók számára véget érne a dolce vita korszaka; ha lenne előnye egy privatizált rendszernek, akkor ez lenne az. Csakhogy az egészségromlásnak a helytelen életmódon és a már tárgyalt öregedésen kívül számos egyéb, önhibán túli oka is lehetséges. „Sonkát eszik? Használ teftonedényeket? Cukormentes rágót rág? Használ hajlakkot? Használ édesítőt? Cukros kólát iszik? Tisztító-

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2026. MÁRCIUS

Kereszténydemokraták a Békemeneten

A KDNP tagjai és politikusai is részt vettek március 15-én a Békemeneten, amely a Margit híd budai hídfőjétől vonult a Kossuth térre, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékére rendezett állami ünnepségre.

Bólya Boglárka miniszteri biztos

Azbej Tristan államtitkár

Fülöp Attila államtitkár

Seszták Miklós országgyűlési képviselő

Móring József Attila országgyűlési képviselő

Janó-Veilandics Franciska, a Fővárosi Közgyűlés tagja

Hargitai János országgyűlési képviselő

Rétvári Bence miniszterhelyettes